

salut

per
Jaume Iglèsias
i
Solà

EL PLAER DE MENJAR II

Dins de tota la problemàtica que ha desenvolupat la societat de consum, millora del nivell alimentari i al temps aparició de la patologia de la societat de l'abundància, ha aparegut una altra patologia, pot ser una de les més significatives d'aquesta societat: LA SOLITUT DE LA TAULA.

Ens preocupem d'al·letar al pit els nostres fills, d'evitar la patologia de l'abundància i fomentem la pèrdua d'un dels rites més importants de les relacions humanes: LES RELACIONS PERSONALS DURANT L'ACTE DE MENJAR.

Compartir la taula està en les arrels de molts rites religiosos i constitueix un fenomen social extraordinàriament fort, que ha sobreviscut fins ara a tots els canvis polítics i ideològics. Quin és l'acte social que no s'acompanya o no és seguit de compartir la taula?. Què hi ha de més trist que un apat en solitud ?.

La vida moderna comporta, desgraciadament, que atentem d'una manera cruel contra aquesta exigència de convivència: els esmorzars amb pressa i corrent, de qualsevol manera en una cantonada de la taula de la cuina, el dinar al bar de la cantonada i el sopar a la nit, per adobar-ho, davant la TV. Vet-aquí errades tant preocupants com l'excés de greixos animals o de sucre en la dieta diària. Hem de procurar fer dels nostres apats alguna altra cosa que una simple assimilació d'aliments, hem de procurar que arribi a ser un plaer individual i social.

el temps

ABRIL 1991 «A CAMPRDON, POCA PRIMAVERA»

Ja fa anys que quan la primavera està viva entre nosaltres, els comentaris que fa la gent del carrer són força negatius: A Camprodon, no veiem massa la primavera.

La llarga durada del dia solar no està relacionada amb els fenòmens meteorològics del «bon temps». Abril ha estat un mes més propi de finals d'hivern, sobre tot la segona quinzena, on l'aire viu i fred, la tramuntana, la neu, les glaçades, i..., ens acompanyaven dia a dia.

Abans d'aquest reguitzell de fenòmens d'hivern, varem poder gaudir d'una setmana de caloreta, dies assolellats i perspectives positives per a tots els camprodonins.

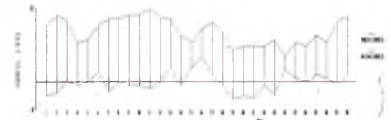
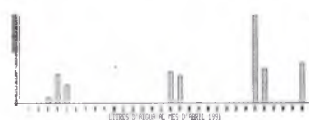
Aquestes esmentades perspectives fóren transformades i la roba

més o menys gruixuda tornava fins a finals de mes a les espatlles de tots nosaltres.

Si miren les precipitacions i les comparem amb les dels últims anys, han estat més reduïdes (meitat o tercera part). Pels conreus n'hi havia prou, el que sobrava era aquell «aire» de mes de Febrer el qual feia ajupir els primers brots primaverencs dels arbres del nostre entorn.

El dia 26 al mati, més d'un, es refregava els ulls mirant a fora, quan veia un paisatge totalment nevat (2 cm.) Els comentaris tornaven a sentir-se: «No anem endavant, tornem endarrera».

L'equip meteorològic habitual

temperatures i litres del mes d'abril.

FORTES NEVADES A TOTA LA VALL

Tant per la quantitat com per la mida de les ballerusques, el mes de maig passarà a la història metereològica de la Vall.